

Daniels bok – nummer etthundrasextiosex

Att nysta upp profetian: den franska revolutionen, Putins Ryssland och den ukrainska konflikten

Jeff Pippenger

2024-03-29

När vi börjar betrakta förebildandet av ändens tid år 1989 genom den profetiska historien i vers tio, är det nödvändigt att gå tillbaka till historien om den tredje generationen hos båda hornen på jordens vilddjur. År 1913 inledde jordens vilddjurs horn av republikanism sin generation av kompromiss med det globalistiska banksystemet, och år 1919 inledde hornet av sann protestantism sin generation av kompromiss med den avfälliga protestantismens teologer och även med American Medical Association, när det överlämnade ackrediteringen av sitt utbildningssystem åt världen. Båda hornen inledde en komprometterad relation med världen som från den tidpunkten och framåt skulle förändra inriktningen för deras respektive budskap.

I den historien nådde också utgångspunkten för kungen i norr och kungen i söder i den yttersta tiden en vändpunkt. Fatimaundret inträffade den 13 oktober 1917 i Fátima, Portugal. Det var kulmen på en serie marianska uppenbarelser som bevitnades av tre unga herdebarn: Lúcia dos Santos och hennes kusiner Francisco och Jacinta Marto. Enligt de redogörelser som barnen lämnade visade sig Jungfru Maria, identifierad som Vår Fru av Fátima, för dem den 13:e dagen i varje månad från maj till oktober 1917.

Under den sista uppenbarelsen den 13 oktober 1917 samlades tiotusentals människor vid Cova da Iria, nära Fatima, i förväntan att få bevittna ett mirakel såsom barnen hade förutsagt. Enligt vittnena tycktes solen ändra färger, snurra och dansa på himlen. Denna händelse kom att bli känd som Solmiraklet eller Fatimamiraklet.

Miraklet i Fatima är en betydelsefull händelse i den katolska historien och fromheten, och det har genom åren varit föremål för omfattande studier, debatt och religiös tolkning. Händelserna i Fatima har haft en bestående inverkan på folklig fromhet, mariansk hängivenhet och tolkningen av apokalyptiska teman inom den katolska kyrkan.

Den bolsjevikiska revolutionen ägde rum i Ryssland den 7 november 1917, när bolsjevikiska styrkor, ledda av Vladimir Lenin och bolsjevikpartiet, tog kontroll över centrala regeringsbyggnader och viktig infrastruktur i Petrograd (nuvarande Sankt Petersburg). Denna händelse markerade kulmen på den ryska revolutionen 1917, som hade inletts med februarirevolutionen tidigare samma år, vilken ledde till tsar Nikolaj II:s abdikation och upprättandet av en provisorisk regering.

Under revolutionen störtade bolsjevikerna framgångsrikt den provisoriska regeringen och upprättade sovjetisk kontroll över Ryssland. Bolsjevikerna proklamerade upprättandet av en socialistisk stat och började genomföra sitt revolutionära program, däribland nationalisering av industrin, omfördelning av jorden och Rysslands utträde ur första världskriget.

Oktoberrevolutionen ledde slutligen till skapandet av Sovjetunionen och fick djupgående och långtgående konsekvenser för Ryssland och världen samt formade 1900-talets historiska utveckling.

Jesus åskådliggör slutet genom begynnelsen, och för att fullt ut kunna urskilja nordens kung och söderns kung i de sista dagarna är det nödvändigt att förstå deras början. De bokstavliga kungarna i södern och i norden som identifieras i Daniel kapitel elva definieras som den makt som härskar över det bokstavliga området Egypten såsom söderns kung, och den makt som härskar över det bokstavliga geografiska område som förknippas med Babylon såsom nordens kung.

Den bokstavliga profetian övergick till andlig profetia vid korsets tid, när det forntida bokstavliga Israel övergick till det moderna andliga Israel. Det bokstavliga hedniska Rom trampade ned det bokstavliga Jerusalem under tre och ett halvt bokstavliga år, från år 67 e.Kr. till år 70 e.Kr., och det andliga påvliga Rom trampade ned det andliga Jerusalem under tre och ett halvt andliga år.

Det andliga Babylon identifieras i Uppenbarelseboken kapitel sjutton som skökan som bedriver otukt med jordens kungar. Det andliga Egypten identifieras i Uppenbarelseboken kapitel elva som det ateistiska Frankrike. De moderna manifestationerna av den andlige kungen i norr, som fick sitt dödliga sår vid ändens tid år 1798 och därefter slog tillbaka mot den moderna manifestationen av den andlige kungen i söder vid ändens tid år 1989, framställs båda i vers fyrtio i Daniel elva. Båda makterna har sitt ursprung, i sin sista-dagars-manifestation, inom tidsramen 1917 till 1918, vilket är samma tidsram som kompromissens generation för båda hornen på vilddjuret från jorden. Dessa början måste erkännas för att ändarna rätt skall kunna tillämpas. Början för de sista dagarnas kungar i norr och söder tar båda sin början i den franska revolutionen.

”På 1500-talet hade reformationen, genom att lägga fram en öppen bibel för folket, sökt vinna tillträde till alla Europas länder. Vissa nationer tog emot den med glädje, såsom en budbärare från himlen. I andra länder lyckades påvedömet i stor utsträckning förhindra dess inträde, och ljuset från bibelkunskapen, med dess upphöjande inflytanden, uteslöts nästan helt. I ett land, fastän ljuset fann inträde, blev det inte begripet av mörkret. I århundraden kämpade sanning och villfarelse om herraväldet. Till sist segrade det onda, och himlens sanning drevs ut. 'Och detta är domen, att ljuset har kommit i världen, och människorna älskade mörkret mer än ljuset.' Joh. 3:19. Nationen lämnades att skörda följderna av den väg den hade valt. Guds Andes återhållande kraft togs bort från ett folk som hade föraktat hans nådes gåva. Det onda tilläts mogna. Och hela världen såg frukten av det avsiktliga förkastandet av ljuset.”

”Kriget mot Bibeln, som under så många århundraden förts i Frankrike, kulminerade i revolutionens scener. Detta fruktansvärda utbrott var endast det legitima resultatet av Roms undertryckande av Skrifterna. Det utgjorde den mest slående illustration som världen någonsin har bevittnat av den påvliga politikens verkningar — en illustration av de följder mot vilka den romerska kyrkans undervisning under mer än tusen år hade strävat.

”Undertryckandet av Skrifterna under den påvliga överhöghetens period förutsades av profeterna; och Uppenbararen pekar också på de förfärliga följder som särskilt skulle drabba Frankrike till följd av 'syndens människas' herravälde.” The Great Controversy, 265, 266.

Den franska revolutionen frambringades genom undertryckandet av Skrifterna ”under den påvliga överhöghetens tid”. Ateismens födelse, som skulle bli påvedömetts ärkefiende, åstadkoms av påvedömet självt. Den franska revolutionen ägde rum från 1789 till 1799, men den ateistiska revolutionära anda som började i Frankrike fortsatte att sprida sig över Europa och vidare. Hundraarton år efter revolutionens slut i Frankrike började den ryska revolutionen i Ryssland. Ateismens revolution, som började i Frankrike, slutade i Ryssland, och år 1917 blev Ryssland den profetiska representanten för den nation som symboliseras av Egyptens ateism. Drakmakten, framställd som kungen i söder, hade förflyttat sig från Frankrike till Ryssland.

Revolutionen i Frankrike representerades politiskt och profetiskt av Napoleon Bonaparte, och i den bemärkelsen representerar Napoleon den förste ledaren för en nation som upprättades genom en revolution framkallad av Egyptens ateism. Napoleons narcissism upprepas på ett träffande sätt av Putins narcissism.

Napoleon var väl medveten om bildspråkets och propagandans makt, liksom Putin, som tidigare var KGB-officer. KGB är specialiserat på propaganda. Napoleon använde porträttkonsten som ett medel att förmedla sin auktoritet, makt och ledarbild till allmänheten. Han beställde porträtt av några av sin tids mest berömda konstnärer, däribland Jacques-Louis David, Antoine-Jean Gros och Jean-Auguste-Dominique Ingres, bland andra.

Dessa porträtt avbildade Napoleon i olika poser och miljöer, från officiella statsporträtt till mer informella scener. De tjänade inte bara som personliga minnesbilder för Napoleon själv utan också som redskap för att sprida hans bild och inflytande både inom landet och internationellt. Putin har utfört exakt samma verk för egen del, med en mängd bilder av sig själv i miljöer som kan mäta sig med vilka som helst av de moderna influerarna på Internet.

I början av den franska revolutionen störtades och avrättades kungen, hans familj och hans hov. I början av den ryska revolutionen störtades och avrättades tsaren, hans familj och hans hov. Den revolution som började i Frankrike kulminerade i Ryssland. Den franska revolutionen är ämnet för profetian i Uppenbarelsebokens elfte kapitel, och därför är den franska revolutionen underkastad reglerna för profetisk tolkning. Jesus illustrerar alltid slutet på en sak med början på en sak, därför är den ryska revolutionen slutet på den franska revolutionen.

Vladimir Putin representerar den siste ledaren för en nation som upprättades genom en revolution som åstadkoms med Egyptens ateism. Rysslands förste ledare var Vladimir Lenin. Namnet ”Vladimir” är av slaviskt ursprung och består av två element: ”vlad” och ”mir”. ”Vlad” härstammar från den slaviska roten ”vladeti”, som betyder ”att härska” eller att utöva makt. ”Mir” betyder ”värld”. Den förste Vladimir (Lenin) är en förebild för den siste Vladimir (Putin), vilken också förebildas av den förste ledaren för ateismens revolution (Napoleon).

Efter Napoleons nederlag i sjätte koalitionskriget och Fontainebleaufördraget i april 1814 abdikerade han från Frankrikes tron och förvisades till den medelhaviska ön Elba. Han tillerkändes suveränitet över ön och tilläts behålla titeln kejsare, om än i starkt begränsad omfattning. Napoleon tillbringade omkring tio månader på Elba, under vilka han lade planer för att återvända till makten i Frankrike. Efter sin flykt från Elba och sin kortvariga återkomst till makten i Frankrike under de

hundra dagarna led Napoleon ett avgörande nederlag i slaget vid Waterloo i juni 1815. Efter detta nederlag var de allierade makterna, i synnerhet Storbritannien, fast beslutna att förhindra att Napoleon vållade ytterligare bekymmer. Följaktligen förvisades han återigen, denna gång till den avlägsna ön Sankta Helena i Sydatlanten. Napoleon tillbringade återstoden av sitt liv i exil på Sankta Helena fram till sin död 1821.

Putin är en representant för det gamla KGB-gardet. KGB var Sovjetunionens huvudsakliga säkerhets- och underrättelseorgan från 1954 fram till dess upplösning 1991. Det ansvarade för den inre säkerheten, kontrapionage och underrättelseinhämtning, både inom landet och internationellt. KGB var känt för sitt omfattande nätverk av spioner, sina övervakningsoperationer och sin roll i att upprätthålla den kommunistiska regimens kontroll över befolkningen. Vladimir Putin var medlem av KGB (Kommittén för statssäkerhet), Sovjetunionens främsta säkerhets- och underrättelseorgan.

Putin gick med i KGB 1975 efter att ha tagit examen från Leningrads statliga universitet. Putin arbetade för KGB fram till Sovjetunionens sammanbrott 1991, varefter han gick in i politiken och slutligen blev Rysslands president år 2000. Hans bakgrund i KGB har i betydande grad påverkat hans synsätt på styre och utrikespolitik. Napoleons första exil på ön Elba representerar historien från 1991 fram till år 2000, då KGB:s filosofi återvände. När Putin slutligen blir besegrad, såsom framställs i verserna tretton till femton, förebildas det andra nederlaget (det första var 1989) av Waterloo och Napoleons andra exil, där han dog.

Napoleon tillfogade påvedömet det dödliga såret år 1798 och 1799. År 1799 tog den franska revolutionen slut i Frankrike, men år 1917 hade den nått Ryssland i den bolsjevikiska revolutionen. År 1917 ägde Fatimaundret rum i Portugal, och de tre barn som förmodades ha stått i förbindelse med Maria och Josef fick tre hemliga budskap. De tre budskapen var hemliga i den meningen att de endast skulle läsas av påven, kungen i norr. Budskapen anvisade påven att sammankalla ett särskilt möte med den katolska kyrkans ledare och hålla en särskild ceremoni för att inviga Ryssland, som just hade blivit det kommunistiska Ryssland året dessförinnan, åt jungfru Maria.

Budskapen innehöll en varning att om påven vägrade att fullfölja befallningen att viga Ryssland åt Maria, skulle världen drabbas av ännu ett världskrig (det första världskriget skulle ta slut månaden efter undret). Budskapen från Fatima blev en struktur för konservativ katolsk profetisk tolkning. Den identifierade en kamp inom den katolska kyrkan mellan konservativ katolicism, företräd av påven Johannes Paulus II och Första Vatikankonciliet, och liberal katolicism, företräd av den nuvarande "woke-påven" och Andra Vatikankonciliet.

I Fatimas budskap var den "gode påven" den "vite påven", och den "onde påven" var den "svarta påven". Den gode påven, påven Johannes Paulus II, var den konservative påven som identifierade Jungfrun av Fatima som sin vägledande avgud, och den onde påven är den woke-påven, som också förkastar alla budskap från den så kallade jungfru Maria. När man besöker helgedomen i Fatima i Portugal, är infarten till området, när man träder in, placerad mellan två jättelika statyer, en av en svart påve på den ena sidan och en av en vit påve på den andra sidan, vilket således representerar den inre kamp som identifieras i Fatimas profetior.

Det andra inslaget i Fatimas tre hemliga budskap var dess betoning på krigföringen mellan katolicismen (kungen i norr) och ateismen (kungen i söder). Utan att inse att krigföringen mellan katolicismen och det ateistiska Ryssland är ett ämne i den sataniska profetian, som styr en stor del av katolicismen, är det svårt, om inte omöjligt, att förstå det stöd som den katolska kyrkan gav åt Nazityskland under andra världskriget.

Slaget om Leningrad, som varade från den 8 september 1941 till den 27 januari 1944 under andra världskriget, var en av de längsta och mest brutala belägringarna i historien. Slaget vid Stalingrad, som ägde rum från den 23 augusti 1942 till den 2 februari 1943, betraktas ofta som det blodigaste och mest betydelsefulla slaget under andra världskriget. Det resulterade i oerhörda förluster på båda sidor, med uppskattningar på över 2 miljoner sammanlagda förluster, däribland döda, sårade och tillfångatagna soldater. Slaget vid Stalingrad markerade också en vändpunkt i kriget, eftersom det resulterade i en avgörande sovjetisk seger över den tyska armén och ledde till Nazitysklands slutliga nederlag.

Utan att inse att Nazitysklands krigföring mot Ryssland, särskilt i de två slag som nyss anförts, är det svårt att förstå Tysklands roll som den katolska kyrkans hemliga allierade. Utan förståelse för premisserna för ett andligt krig mellan katolicismen, som drevs av Marias från Fatima sataniska profetia, och Rysslands ateism, och därefter den kommunistiska Sovjetunionen, går logiken bakom katolicismens hemliga undanhållande och sedan transport av nazistiska krigsförbrytare världen över efter andra världskriget förlorad. Nazister var katolicismens ställföreträdande armé i dess kamp mot Ryssland.

Det är inom denna profetiska logik som Putin, ledaren för det ateistiska Ryssland, är inblandad i ett krig i Ukraina, vars ledare är öppet kända för att vara nazister. Marktrupperna i Fatimas krig mot ateismen från och med andra världskriget och framåt är fascism och nazism. Naturligtvis har den moderna manifestationen av Hitlers riksinstitut för folkbildning och propaganda (mainstreammedierna), täckt över dessa fakta så gott de kunnat, även om denna verklighet beträffande ledarna för den ukrainska regeringen är väl dokumenterad.

Namnet "Ukraina" härstammar från det slaviska ordet "ukraina", som betyder "gränsland" eller "kanten". Termen syftade historiskt på gränsregionerna i Kievriket, den medeltida stat som föregick dagens Ukraina och som är belägen vid korsvägen mellan Östeuropa och Eurasien. Genom historien har det tjänat som en mötesplats mellan olika kulturer, civilisationer och imperier, däribland det bysantinska riket, det osmanska riket, det ryska imperiet och andra. Dess strategiska läge gjorde det till en gränsregion som upplevde betydande kulturella, politiska och militära samspel. Under medeltiden var Ukraina Kievrikets gränsregion, vilket var en mäktig stat som omfattade delar av dagens Ukraina, Ryssland och Belarus. Allteftersom Kievriket expanderade och krympte över tid, försköts dess gränser ofta, och Ukraina förblev i statens periferi.

Efter Sovjetunionens sammanbrott 1989, såsom detta framställs i vers tio, identifierar verserna elva och tolv en strid där söderns kung går till motangrepp och segrar över nordens kung. Den striden utkämpades vid Rafia, som utgjorde gränsen mellan söderns kungs och nordens kungs områden.

Slaget vid Rafia, som ägde rum år 217 f.Kr., har fått sitt namn från den stad i närheten av vilken slaget utkämpades. Rafia var en stad belägen i kustområdet i det forntida Palestina, nära gränsen mellan det ptolemeiska kungariket Egypten och det seleukidiska riket. Vid tiden för slaget låg gränsen mellan det ptolemeiska kungariket Egypten, som styrdes av kung Ptolemaios IV Filopator, och det seleukidiska riket, som styrdes av kung Antiochos III, i trakten av Rafia. Slaget utkämpades nära denna gränsregion, då båda sidor sökte hävda kontroll över strategiska territorier i Levanten.

Den forntida staden Rafia är belägen nära den moderna staden Rafah. Rafah är en stad i södra Gazaremsan, som utgör en del av de palestinska territorierna. Efter Ptolemaios seger vid Rafia år 217 f.Kr. inledde han förföljelser mot judarna i Jerusalem, och även i Egypten. Segern blev kortvarig och i de följande tre verserna mötte han, så att säga, sitt Waterloo. I vers tretton återvänder den tidigare besegrade kungen i norr, och i vers femton överväldigar han kungen i söder.

Putins seger i Ukraina kommer av Putin, en tidigare KGB-officer som specialiserade sig på propaganda, med största sannolikhet att användas för att avslöja den ukrainska ledningens nazistiska rötter, och också avslöja dem i västvärlden som stödde regimen av ekonomisk girighet, samt utan tvivel även avslöja de dolda svarta anläggningarna och biolaboratorierna som använts av globalisterna och som har finansierats av Förenta staternas skattebetalare.

Dessa uppenbarelsen kommer att omintetgöra de nuvarande slagorden hos världens globalister, och också hos Demokraternas tongivande talespersoner i Förenta staterna. Den segern för Putin kommer att tillhandahålla mandatet för den åttonde presidenten, vilken är av de sju, att inta sin roll som den profetiske despot som träder in i historien strax före vers sexton; och vers sexton är den snart annalkande söndagslagen.

I vers tretton samlar kungen i norr åter sin här, och i vers fjorton introduceras det hedniska Rom för första gången i historien, även om det ännu inte är kungen i norr. Där identifieras det som den symbol som "befäster synen", och som den makt som upphöjer sig själv och sedan faller. Efter Putins seger i kriget i Ukraina kommer påvedömet att börja höja sig upp i världspolitiken, strax före söndagslagen i vers sexton.

Den franska revolutionen och dess samband med den ryska revolutionen; Napoleon och Putin; miraklet i Fatima och dess tre hemligheter; den hemliga alliansen mellan Vatikanen och Hitler, den hemliga alliansen mellan Vatikanen och Reagan, är alla profetiska "hjul" som skär varandra i historien om verserna elva till femton, vilka utspelar sig under tiden från den 11 september 2001 fram till söndagslagen i Förenta staterna. Det var viktigt att ge en kort sammanfattning av dessa profetiska "hjul" innan vi tar upp vers tio.

Följande artikel är hämtad från "NBC News", vilket är så "Main Stream Media" som det över huvud taget kan bli, och "MSM" är den moderna versionen av Hitlers propagandamaskin under andra världskriget. Artikeln är naturligtvis anti-Putin, antirysk och pro-ukrainsk, men det är inte poängen. Som medborgare i det himmelska riket bör Guds folk inte understödja någondera sidan i ett sataniskt verk, och all krigföring är ett sataniskt verk.

Syftet med denna artikel är att göra det möjligt för dem som inte är förtrogna med den profetiska krigsföringen mellan katolicismen (kungen i norr) och ateismen (kungen i söder), och det faktum att nazismen i krigsföringen mellan dessa två profetiska makter har använts som katolicismens ombudsarmé (på samma sätt som Förenta staterna användes 1989), att förstå detta. Profetians studerande behöver ha tillräckliga bevis för att inse att bakgrundshistorien till andra världskriget och det kalla kriget återges i det nuvarande kriget i Ukraina, när det uppfyller vers elva och tolv i Daniels elfte kapitel.

”Historiska händelser, som visade profetians direkta uppfyllelse, framställdes för folket, och profetian sågs vara en bildlig skildring av händelser som leder fram till avslutningen av denna jords historia.” Selected Messages, bok 2, s. 102.

NBC News-artikel: ”Ukrainas nazistproblem är verkligt, även om Putins påstående om ’avnazifiering’ inte är det”

Bland de många förvrängningar som Rysslands president Vladimir Putin har fabricerat för att rättfärdiga Rysslands angrepp på Ukraina är kanske den mest bisarra hans påstående att åtgärden vidtogs för att ”avnazifiera” landet och dess ledarskap. När Putin har framlagt sina skäl för att rycka in på grannlandets territorium med stridsvagnar och stridsflygplan, har han förklarat att detta gjordes ”för att skydda människor” som har varit ”utsatta för mobbning och folkmord”, och att Ryssland ”ska sträva efter Ukrainas demilitarisering och avnazifiering”.

Putins destruktiva handlingar — däribland ödeläggelsen av judiska samhällen — gör det tydligt att han ljuger när han säger att hans mål är att trygga någons välfärd.

Vid första påseende är Putins smutskastning absurd, inte minst eftersom Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj är jude och har sagt att medlemmar av hans familj dödades under andra världskriget. Det finns inte heller några belägg för att nyliga massmord eller etniska utrensningar äger rum i Ukraina. Dessutom är det i Ryssland ett vanligt politiskt knep att stämpla fiender som nazister, särskilt från en ledare som föredrar desinformationskampanjer och vill piska upp känslor av nationell hämndlystnad mot en fiende från andra världskriget för att rättfärdiga erövring.

Men även om Putin ägnar sig åt propaganda, är det också sant att Ukraina har ett verkligt nazistproblem — både historiskt och i nutid. Putins destruktiva handlingar — däribland förödelsen av judiska samhällen — gör klart att han ljuger när han säger att hans mål är att trygga någons välfärd. Men hur viktigt det än är att försvara den gul-blå flaggan mot Kremls brutala aggression, vore det ett farligt förbiseende att förneka Ukrainas antisemitiska historia och samarbete med Hitlers nazister, liksom den nutida omfamningen av nynazistiska fraktioner i vissa kretsar.

Varför talar man om de flyende ukrainarna med så stor sympati? De är vita.

På tröskeln till andra världskriget var Ukraina hem för en av de största judiska befolkningarna i Europa, med uppskattningar på upp till 2,7 miljoner, ett anmärkningsvärt antal med tanke på områdets långa historia av antisemitism och pogromer. När allt var över skulle mer än hälften ha gått under. När tyska trupper tog kontroll över Kyiv 1941 välkomnades de av banderoller

med texten "Heil Hitler". Kort därefter samlades nära 34 000 judar — tillsammans med romer och andra "oönskade" — ihop och drevs till fält utanför staden under förevändningen att de skulle omplaceras, endast för att massakreras i det som kom att kallas "Förintelsen genom kuler".

Ravinen Babyn Jar fortsatte att fyllas som en massgrav i två år. Med så många som 100 000 mördade där blev den en av de största enskilda dödsplatserna under Förintelsen utanför Auschwitz och andra dödsläger. Forskare har påpekat den avgörande roll som lokalbefolkningen spelade i verkställandet av nazisternas dödsorder på platsen.

Numera räknar Ukraina mellan 56 000 och 140 000 judar, vilka åtnjuter friheter och skydd som deras far- och morföräldrar aldrig hade kunnat föreställa sig. Dit hör en uppdaterad lag som antogs förra månaden och som kriminaliserar antisemitiska handlingar. Tyvärr var lagen avsedd att bemöta en tydlig ökning av offentliga uttryck för trångsynthet, däribland vandalisering av synagogor och judiska minnesmärken med hakkors, samt kusliga marscher i Kyiv och andra städer som hyllade Waffen-SS.

I en annan olycksbådande utveckling har Ukraina under de senaste åren rest en mängd statyer till ära för ukrainska nationalister vilkas eftermälen är befläckade av deras obestridliga historia som nazistiska ombud. Tidningen Forward katalogiserade några av dessa förkastliga gestalter, däribland Stepan Bandera, ledare för Organisationen av ukrainska nationalister (OUN), vars anhängare tjänstgjorde som medlemmar i lokala miliser för SS och den tyska armén. "Ukraina har flera dussin monument och åtskilliga gatunamn som förhärskar denne nazistiske kollaboratör, tillräckligt många för att kräva två separata Wikipedia-sidor", skrev Forward.

En annan person som ofta hedras är Roman Sjuchevitj, vördad som en ukrainsk frihetskämpe men också ledare för en fruktad nazistisk hjälppolisstyrka som, enligt Forward, var "ansvarig för att slakta tusentals judar och ... polacker." Statyer har också rests över Jaroslav Stetsko, en tidigare ordförande för OUN, som skrev: "Jag insisterar på judarnas utrotning i Ukraina."

Ytterhögergrupper har också vunnit politiskt inflytande under det senaste decenniet, och ingen mer skrämmande än Svoboda (tidigare Ukrainas socialnationalistiska parti), vars ledare hävdade att landet kontrollerades av en "moskovitisk-judisk maffia" och vars vice ledare använde en antisemitisk förolämpning för att beskriva den ukrainskfödda judiska skådespelerskan Mila Kunis. Svoboda har sänt flera medlemmar till Ukrainas parlament, däribland en som kallade Förintelsen en "ljus period" i mänsklighetens historia, enligt Foreign Policy.

Lika oroande är att nynazister utgör en del av några av Ukrainas växande led av frivilligbataljoner. De är stridshärdade efter att ha fört några av de hårdaste gatustriderna mot Moskva-stödda separatister i östra Ukraina efter Putins invasion av Krim 2014. En av dem är Azovbataljonen, grundad av en öppet bekännande vit makt-anhängare som hävdade att Ukrainas nationella syfte var att befria landet från judar och andra mindervärdiga raser. År 2018 fastslog den amerikanska kongressen att dess bistånd till Ukraina inte fick användas "för att tillhandahålla vapen, utbildning eller annat stöd till Azovbataljonen". Trots detta är Azov nu en officiell del av Ukrainas nationalgarde.

Det är säkert att inget av detta oroande sammanhang rättfärdigar det lidande som har drabbat ukrainarna under de senaste veckorna — och det är osannolikt att Putin drevs av något av detta när han inledde sin invasion. Tack vare Putin befinner sig judar som bor i Odessa, Charkiv och andra östliga städer i själva verket under extrem press. Medan många har sökt skydd i lokala synagogor och judiska centra, har andra flytt till utländska länder, däribland Israel, som har uppmanat alla judar att lämna Ukraina.

Mina egna mor- och farföräldrar tvingades själva fly från västra Ukraina för att undkomma förföljelse, och det är tragiskt att se denna cykel fortsätta. Om landet förfaller till kaos och uppror, skulle judar återigen kunna löpa risk från några av sina egna medborgare. Att inte erkänna detta hot innebär att föga görs för att skydda mot det.

Men även om vissa delar av landet har varit invecklade i en av historiens mest avskyvärda rörelser, är det utan tvivel den hedervärda hållningen i detta drama att stå på Ukrainas sida. Just nu, för varje dag som Putin med bränd-jordens nit skruvar upp sitt angrepp mot det ukrainska folket, är det svårt att inte se vem som verkligen förtjänar att kallas med N-ordet.

Allen Ripp, 5 mars 2022 – Källa

Vi kommer att fortsätta denna studie i vår nästa artikel.

”De som inte kan minnas det förflutna är dömda att upprepa det.” George Santayana.

”Allt som Gud i den profetiska historien har angivit skulle uppfyllas i det förflutna har blivit uppfyllt, och allt som ännu återstår skall i sin ordning bli det. Daniel, Guds profet, står på sin plats. Johannes står på sin plats. I Uppenbarelseboken har Lejonet av Juda stam öppnat Daniels bok för profetians studerande, och så står Daniel på sin plats. Han bär sitt vittnesbörd, det som Herren uppenbarade för honom i synen om de stora och högtidliga händelser som vi måste känna till, medan vi står på själva tröskeln till deras uppfyllelse.”

”I historia och profetia framställer Guds ord den långvariga konflikten mellan sanning och villfarelse. Den konflikten pågår alltjämt. Det som har varit skall upprepas. Gamla stridsfrågor skall återupplivas, och nya teorier skall ständigt uppstå. Men Guds folk, som genom sin tro på och uppfyllelsen av profetian har haft en del i förkunnelsen av den förste, den andre och den tredje ängelns budskap, vet var de står. De har en erfarenhet som är dyrbarare än fint guld. De skall stå fasta som en klippa och hålla fast vid början av sin tillförsikt, orubbligt intill änden.” Selected Messages, bok 2, 109.